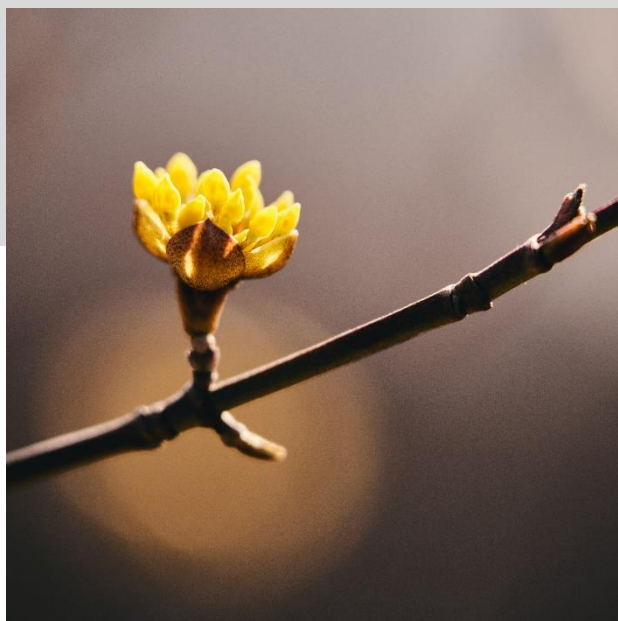

SBOROVÉ NOVINY

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NAŠEHO SBORU

RECENZE NA KNIHU

Děti Ireny Sendlerové

JANA MARKOVÁ

„Slzy se vlévaly do očí matek, které nám svěřovaly své ratolesti," vypráví paní Irena. „Jak těžké pro každou z nich bylo pustit drobnou ručku svého dítěte!... Kdo mohl čekat, jestli se kdy opět shledají." (str. 151)

Kniha Děti Ireny Sendlerové je biografií ženy, která svým životem ovlivnila tisíce lidí. Uvádí se, že z varšavského gheta zachránila cca 2500 dětí (kromě toho i mnoho dospělých lidí) a je označována "Matkou dětí holocaustu". Nebyla samozřejmě sama, měla mnoho spolupracovníků a ochotných lidí, kteří za války pomáhali Židům, přestože jim při odhalení hrozila smrt. Už od dětství byla vychovávána v přesvědčení, že potřebným je nutné pomáhat i za cenu osobních obětí. Rodiče, a později i ona sama, byli levicově orientovaní. Se svým přístupem k lidem měla problémy už před válkou jako studentka. Měla mnoho židovských přátel a nehodlala se řídit tím, že jsou zrovna v nemilosti ostatních.

Po vypuknutí 2. sv. války se zapojila do podzemní činnosti a jako sociální pracovnice či zdravotnice (sestra Jolanta) si získala přístup i do postupně vznikajícího a uzavírajícího se varšavského židovského gheta. Jak se zostřoval život v ghetu a nenávisť k Židům rostla, bylo čím dál jasnější, že mnoho lidí v ghetu nepřežije. Rádily zde nemoci, hlad a také němečtí vojáci, kteří neměli žádné zábrany z jakýchkoli příčin kohokoli zabít. Pak začaly transporty.

Lidé z organizace Żegota zachraňovali děti i dospělé, ale u dětí to bylo přece jen jednodušší - na první pohled. V druhé části knihy se autorka rozepisuje o tom, že zachráněné děti měly velmi těžký život. Zůstaly samy v cizím prostředí, musely se často stěhovat, ztratily většinou celou rodinu. Přežily, ale jejich život byl tím vším rozbitý a neutěšený.

Irena S. udržovala vzorný přehled o dětech, schovávala jejich skutečné doklady, zaznamenávala, kde byly umístěny, aby se po válce dalo dohledat, kdo je kdo. Za svou činnost byla zatčena, mučena a odsouzena k popravě. Na poslední chvíli se jejím přátelům podařilo „vykoupit". Mnoho dětí ji později považovalo za svou „matku", udržovaly s ní kontakt. Bohužel po válce se nedočkala žádného ocenění, spíše naopak, byla za svůj přístup opět trestána a kritizována. Až poté, co její příběh po roce 1990 „objevily" americké školačky a napsaly podle něj divadelní hru, se svět dozvěděl o tom, co udělala. Získala mnoho ocenění, v roce 1965 také „Spravedlivý mezi národy". Zemřela v roce 2008 v 98 letech.

Mimo vzpomínek Ireny S. autorka použila mnoho úryvků vzpomínek jiných pamětníků, spisovatelů i zachráněných dětí. Kniha se proto čte trochu „hůř", není to román ani povídka. Je to očité svědectví mnoha různých lidí poskládané do jediné knihy s mnoha odkazy a poznámkami. Je to spíše literatura faktu, ale stojí za to se začíst a věnovat pozornost jednotlivým svědectvím.

Kniha je napsána jako hold této ženě, ale není jen o ní. Autorka se snaží realisticky zobrazit nejen dobu kolem války, ale popisuje osudy lidí, atmosféru uvnitř gheta apod. Sama Irena S. stále znovu připomíná všechny své spolupracovníky, bez kterých by její práce nebyla vůbec možná.

Člověk si uvědomí zřůdnost té doby a názorů, které se prosadily. Ale také to, že i „zachráněný" člověk (dítě) je jen jednou stranou mince. Autorka také neskrývá stinné stránky života, který si Irena S. zvolila - byla velmi angažovaná i po válce - její 2 děti ji téměř neznaly, a rozpadla se jí dvě manželství. Celá kniha vzbuzuje otázky, které je určitě dobré si položit a zapřemýšlet nad vlastním přístupem k životu.

Naše nitro

HELENKA KUDRNOVÁ

Ach oči, jak jste proradné, koukáte kam vás napadne.

Uchu lahodí, co oko vidí, poslouchá špatnosti, vůbec se nestydí.

Jazyk je k útoku připraven hned, plný je pomluv a chrlí jed.

Mysl je plná těch různých vjemů, přijme je, podřídí se všemu.

Začíná boj o lidskou duši a satan šeptá do ucha, jak ti to sluší.

Co Ježíš na to? Miluji tě, jsi pro mně nad stříbro a zlato.

Tichý hlas, něžný však naléhavý, posílá vzkaz do tvé hlavy.

Mysl se zklidňuje, oko se do hlubin srdce dívá, probíhá pokání pak vyznání. Ano Pane, Tvá láska je živá!

„Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si ne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“ (Gal 2:20 ČSP)

V TOMTO VYDÁNÍ

Z MANŽELSKÉHO
VEČERA

ZAMYŠLENÍ

PLÁNOVANÉ AKCE

Zážitky z manželského večera

TEREZA ROKOSZOVÁ

Motto letošního manželského týdne bylo: „manželské kontrasty“

Rozdílly se v manželství mohou týkat mnoha věcí. Toho, jaké máme názory na výchovu, řešení konfliktů, zacházení s penězi, komunikaci, intimní život, plánování, dovolenou, pořádek v domácnosti, trávení času s druhými lidmi, politiku nebo zda si chceme pořídit psa či chalupu.

Je ale také mnoho dalších kontrastů. Existují manželství s větším věkovým rozdílem, z rozdílných kultur, vztahy zasněných introvertů se společenskými extraverty. Manželství jedináček s partnery z velkých rodin. Manželství tichá a manželství italská. Často si hledáme partnery, kteří nás dokáží „unést“ a jsou naší kotvou.

Rozdílly a odlišnosti jsou obvykle tím, co k sobě partnery přitahuje. Ve skutečnosti se často tam, kde nejde o zásadní věci, postupně shodneme na tom, že se na některé věci prostě díváme jinak nebo k nim jinak přistupujeme. Může nám to pomoci ocenit jedinečnost toho druhého.

Letos jsme se s mým mužem Janem rozhodli uspořádat pro všechny manželské páry z našeho sboru manželský večer plný variabilních zážitků. Začali jsme tím, že jsme se přenesli do asijské kuchyně. Každý si mohl vyzkoušet zabalit fresh letní závitky, do něhož se dává čerstvá zelenina, tofu, bylinky a rýžové nudle. No, někteří se při žvýkání této neobvyklé pochutiny netvářili moc nadšeně.

Další aktivitou bylo vázání uzlů. Jakmile jsme si vyzkoušeli zavázat tři základní uzle, následovala hra s názvem pictionary. Jeden člověk z týmu kreslil na počítači dané slovo a tým musel slovo podle právě kresleného obrázku uhodnout. Možná se to zní jednoduše, ale někteří se u toho dost zapotili a taky se nasmáli. Zážitkový večer jsme zakončili vzájemným žehnáním a společným povídáním.

Všem březnovým oslavencům přejeme jen to nejlepší, Boží pokoj a požehnání!

Plánované akce

Sesterské setkání 31. 3. od 16:30
Modlitby, sdílení životního příběhu, tvoření

Konference OTEVŘENÉ NEBE
1.4. Ostrava

VELIKONOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
na Velký pátek 7. 4.

Sborová víkendovka 5. – 7. 5.
Beskydská Oáza Písek u Jablunkova

Kontakty

Za Panelárnou 2481/2, 73506 Karviná
Tel.: + 420 596 318 745
E-mail: ackarvina@volny.cz
Web: www.ackarvina.cz
FB: AC Karviná
Číslo účtu: 2200929323/2010

Sborové noviny vycházejí jako měsíčník a jsou distribuovány zdarma. K dostání jsou v budově sboru nebo online na našem webu. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme. Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně pověřené osobě anebo zaslat na uvedené adresy. Příspěvky procházejí korekcí redaktora.

 Aktuality sledujte na našem FB

ZAMYŠLENÍ

Pokoj s Bohem

TEARFUND (YOUVERSION)

Vybrala jsem pro nás plán čtení se zamyšlením a verši, který se bude skládat ze sedmi částí. Tento plán publikovala organizace TearFund (charitativní fond), jež pomáhá více než 50 nejchudším zemím na světě. TearFund usiluje o Boží vedení v tom, jak být aktivním hlasem pokoje, nástrojem pro obnovení vztahů a soudržnosti mezi komunitami po celém světě. Tento plán přináší impuls zaměřený na obnovení tvých vlastních vztahů a modlitby za svět, ve kterém žijeme. Jelikož organizace pracuje především s africkými zeměmi, součástí tohoto plánu jsou také moudrá africká přísloví. Pojďme se společně dát do čtení!

A nejen to; chlubíme se samotným Bohem díky našemu Pánu, Ježíši Kristu, který nás s ním usmířil. (Římanům 5:11)

Hledání vnitřního pokoje je něco, na co se můžeme vrhnout sami. Pokoj můžeme nalézt na mnoha místech. Ať už se jedná o lázně, tělocvičnu nebo jakékoliv jiné místo, kde se cítíš uvolněně. Je dobré záměrně vyhledávat velmi potřebné svatyně pokoje.

Slovo svatyně (angl. sanctuary) pochází z latinského slova ‘sanctus’ což znamená posvátné nebo svaté. Při hledání pokoje musíme dávat pozor, abychom nezapomněli na to, co je posvátné.

Náš vztah s Bohem byl smířen skrze Ježíše. Ježíš nás přivedl do živého vztahu s Otcem a dovolil nám, abychom byli nazýváni Božími přáteli.

Stejně jako u všech cenných přátelství, musíme být i v tomto vztahu upřímní a citliví, aby se mohl prohloubit. Jdi k Bohu s věcmi, kterých by ses měl vzdát. Hledej Jeho láskyplnou náruč, aby ti poskytl pokoj. Pros Ho, aby tě i nadále formoval do podoby Krista.

Africké přísloví: Ukaž mi svého přítele a já ti ukážu tvůj charakter.

Úkol: Promluv si s jedním z tvých nejlepších přátel a řekni, co si na tomto přátelství ceníš. Potom přemýšlej nad tím, jak můžeš vytvořit podobný vztah s Bohem, který tě taktéž nazval svým přítelem.